Najvyšší súd
Slovenskej republiky

5 Sž 69/2005-23

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.BOX 155,
810 00 Bratislava 1
Došlo dňa: 22 -09- 2006
Číslo: 1832 Odbor: PKO

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľky : **Slovenská televízia** so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava proti odporkyni : **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, o opravnom prostriedku (odvolaní) navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/220/2005 zo dňa 7.6.2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu zo 7. júna 2005 č. RP/220/2005.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 2000 Sk do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. RP/220/2005 zo dňa 7.6.2005 v správnom konaní č. 55-PgO/O-370/2005 odporkyňa podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č. 308/2000 Z.z.“) uložila navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 cit. zákona pokutu vo výške 500 000 Sk, pretože zaradením reklamného bloku prerušila program „Slovensko hľadá Superstar - magazín“, ktorý bol odvysielaný dňa 4.1.2005 o cca 21.00 hod., a týmto svojím konaním porušila povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z.z..

Odporkyňa uvedené rozhodnutie odôvodnila najmä tým, že v zmysle § 3 písm. f/ (definícia pojmu program) v spojení so všeobecným zákazom uloženým v § 35 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. zaraďovať reklamu do vysielania v rámci jednotlivých programov treba odmietnuť argumentáciu navrhovateľky, že dňa 4.1.2005 mali byť v súlade s čl. 6 Štatútu súťaže odvysielané dva samostatné programy, tzn. 2 magazíny „Slovensko hľadá Superstar", ktoré vzhľadom na ich charakter (strihové magazíny a že majú samostatné výrobné a archívne čísla) je možné odvysielať samostatne. Nakoľko jednotlivé časti programu „Slovensko hľadá Superstar – magazín" odvysielané 4.1.2005 svojím obsahom, formou a funkciou tvoria spolu jeden celok, naplnila sa skutková podstata pre vznik zodpovednosti navrhovateľky za správny delikt, a preto rozhodnutie o uložení pokuty bolo vydané v súlade so zákonom.

Vo včas podanom opravnom prostriedku (odvolaní) z 26.07.2005 proti uvedenému rozhodnutiu odporkyne navrhovateľka zotrvala na svojich pôvodných argumentoch uvedených v predchádzajúcom správnom konaní. Poukázala na to, že išlo o dva samostatné strihové programy, ktoré plne vyhovovali definícii programu v zmysle § 3 písm. f) zák. č. 308/2000 Z.z., boli opatrené záverečnými titulkami a boli odvysielané v súlade s čl. 6 „Štatútu súťaže". Na základe týchto argumentov navrhovateľka nemôže súhlasiť s argumentáciou odporkyne, že tieto programy nemožno vysielať samostatne, a naopak tvrdila, že správne dňa 4.1.2005 zaradila do vysielania reklamný blok v súlade s § 35 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z..

Záverom navrhovateľka navrhla zrušiť napadnuté rozhodnutie odporkyne a zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 13.09.2005 zaslaného súdu vyplýva, že sa pridržiava dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí. K argumentom navrhovateľky však navyše uviedla, že každý zvukovo-obrazový komunikát spĺňajúci podmienky uvedené v § 3 písm. f) zák. č. 308/2000 Z.z. je programom bez ohľadu na to, či si je tejto skutočnosti výrobca programu vedomý alebo nie.

Takisto opatrenie záverečnými titulkami a označenie každej odvysielanej časti samostatným výrobným a archívnym číslom nie sú definičnými znakmi programu v zmysle zák. č. 308/2000 Z.z..

Aj preto sa odporkyňa domnieva, že ako správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, následne správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona bez toho, aby jej rozhodnutie vykazovalo formálne,

poprípade logické nedostatky a aby spôsobilo ukrátenie navrhovateľky na jej právach.

Na základe uvedeného odporkyňa žiadala, aby v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p. bolo napadnuté rozhodnutie konajúcim súdom potvrdené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd") ako súd vecne oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj jemu predchádzajúce správne konanie, v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku len „O.s.p."). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou (účastníkom konania), v zákonnej 15–dňovej lehote (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je vydané v súlade so zákonom, a preto preskúmané rozhodnutie podľa 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi odporkyne, ktoré boli zistené v správnom konaní. Navyše, z argumentácie obidvoch účastníkov vyplýva, že zistený skutkový stav nie je spochybňovaný. Podstatou opravného prostriedku, ktorým sa navrhovateľka domáha preskúmania rozhodnutia odporkyne, je právna otázka, či je možné za program považovať samostatne každú časť označenú ako „Slovensko hľadá Superstar - magazín" a odvysielanú dňa 4.1.2005 alebo iba obidve časti spolu tvoria tento program.

Základom pre určenie odpovedi na túto otázku je definičné ustanovenie obsiahnuté v § 3 písm. f) zák. č. 308/2000 Z.z. v znení platnom v čase vysielania (tzn. 4.1.2005), podľa ktorého programom je každý zvukový alebo zvukovo-obrazový komunikát, ktorý svojím obsahom, formou a funkciou tvorí uzatvorený celok. Iba takto vymedzený program sa objektívne bez ohľadu na želanie výrobcu stáva základnou zložkou vysielanej programovej služby (§ 3 písm. e/ zák. č. 308/2000 Z.z.) a nemožno ho prerušovať, ak citovaný zákon neustanovuje inak.

Správne odporkyňa vo svojom rozhodnutí uviedla, že po obsahovej stránke tvorili obidve časti „Slovensko hľadá Superstar - magazín" jeden celok, nakoľko spoločným obsahovým menovateľom bolo zhromaždenie pre divákov zaujímavých a súčasne aj nedostupných (tzn. atraktívnych) informácií o tom, čo sa všetko v presne vymedzenom časovom úseku udialo v zákulisí tejto súťaže.

Takisto použitá forma vizuálno-zvukového technického spracovania (strihový záznam) a funkcia komunikátu (sprístupnenie takto zhromaždených informácií diváckej verejnosti) nado všetky pochybnosti vytvárajú z obidvoch častí jeden celok, pričom je veľmi pravdepodobné, že práve oznámenie moderátora programu, že po prerušení programu reklamou ho diváci opätovne uvidia, musel divák vnímať ako potvrdenie, že program bude obsahovo, funkčne a v rovnakej forme pokračovať.

Najvyšší súd v súlade s odôvodnením odporkyne takýto prístup navrhovateľky, a to najmä s dôrazom na zamýšľaný atraktívny spôsob informovania divákov, vyhodnotil ako úmyselné prerušenie vysielania programu, ktoré ani nemohlo sledovať deliberačné dôvody pre zaradenie reklamy v zmysle § 35 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. (viď navrhovateľkou zdôrazňovaný strihový charakter programu), ale naopak sledovalo odvysielanie reklamy v takto umelo vytvorenej prestávke.

Podľa § 35 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. v hore uvedenom znení sa reklama zaraďuje do vysielania medzi jednotlivé programy, tzn. medzi zvukovo-obrazové komunikáty, ktoré svojim obsahom, formou a funkciou tvoria uzatvorený celok a sú základnou zložkou vysielanej programovej služby. Zaradenie reklamy do programu pri presne stanovených podmienkach je jednou z nemnohých zákonom povolených výnimiek odôvodňujúcich prerušenie vysielania programu, ale toto platí iba v prípade, pokiaľ nejde o navrhovateľku, ktorá je vysielateľom televíznej programovej služby na základe zákona (§ 35 ods. 6 záverečná veta zák. č. 308/2000 Z.z.).

Na základe uvedených právnych argumentov dospel Najvyšší súd k záveru, že iba obidve časti magazínu „Slovensko hľadá superstar“ vysielané postupne dňa 4.1.2005 spolu tvoria jeden program. Pritom je irelevantné, či každú túto časť navrhovateľka ako výrobca označila osobitným výrobným a archívnym číslom. Toto označenie nemá oporu v zákone, a preto ani nevytvára samostatný program z každej odvysielanej časti. Najvyšší súd sa stotožnil s právnym záverom odporkyne, že navrhovateľka odvysielaním reklamného bloku dňa 4.1.2005 prerušila program „Slovensko hľadá superstar - magazín“ a porušila svoju povinnosť uvedenú v § 35 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z.z..

Nakoľko navrhovateľka nespochybňovala uloženie pokuty, čo do svojho právneho základu a výšky, Najvyšší súd ďalej neskúmal zákonnosť zvyšnej časti napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia a právne závery, po náležitom zvážení všetkých okolností namietaných navrhovateľom a po zistení, že napadnuté rozhodnutie netrpí evidentnými rozpormi, Najvyšší súd potvrdil opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne.

O žiadosti navrhovateľky na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešná navrhovateľka má právo na úplnú náhradu trov tohto konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave 25. mája 2006

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :